

Vi ønsker også at sikre en større kontinuitet i det udenrigspolitiske arbejde inden for EU, og derfor finder vi, at der skal ske en styrkelse af Ministerrådets sekretariat. Man er nødt til at have højt kvalificerede folk til at arbejde med så væsentlige spørgsmål, så man også sikrer kontinuiteten, hver gang der skiftes formandskab.

Lad mig sige, at jeg er enig med statsministeren i, at regeringskonferencen ikke drejer sig om de danske forbehold over for Maastricht-Traktaten. Det er noget, vi selv skal tage stilling til, og efter konservativ opfattelse skal vi tage stilling til det, når regeringskonferencen er færdig. Men det betyder ikke, at en stillingtagen, en politisk holdning, til de danske forbehold ikke har en vis betydning, hvis det er sådan, at Danmark skal få indflydelse på det, der drøftes på regeringskonferencen.

Her tænker jeg på det forsvarspolitiske samarbejde. Hvis vi ikke er parat til at sige, at vi går ind i forhandlingerne om WEU og det forsvarspolitiske samarbejde, som om vi var medlem af det, tror jeg ikke på, at Danmark får indflydelse.

Derfor må signalet til de andre lande være, at vi ønsker at komme med ind og påvirke, hvordan det skal komme til at se ud efter regeringskonferencen, og så vil vi lade den danske befolkning tage stilling til det. Vi har jo lovet, at det er befolkningen, der skal tage stilling til det, og fra konservativ side mener vi, at vi skal gøre, hvad vi kan for at hindre de kræfter, der måske kunne have et ønske om at lade det forsvarspolitiske samarbejde udvikle sig ved siden af NATO. Det er et klart konservativt synspunkt, at det skal være en del af NATO's samarbejde, og derfor skal vi også være med ved bordet.

Vi ønsker også, at man på det forsvarspolitiske område undgår den situation, at et enkelt land, to lande, tre lande eller fire lande separat forsøger at udvikle deres eget samarbejde. Vi har set det med Eurokort, vi har set det med det fransk-engelske samarbejde på luftvåbenområdet, vi ser det i Middelhavsområdet, hvor man også har etableret et samarbejde om flåden. Vi tror, det har stor betydning for stabiliteten og freden i Europa, at det her bliver et fælles europæisk anliggende, der kan være medvirkende til at supplere og styrke den udenrigspolitik og sikkerhedspolitik, Europa har behov for, for, som udenrigsministeren var inde på, er det jo indlysende, at som situationen er i Middelhavsområdet, i Tyrkiet, og som situationen kan være i landene omkring EU-landene, skal EU spille en afbalanceret rolle, hvis vi skal undgå ufred og ustabilitet i Europa.

Jeg vil give unionsmodstandere og andre ret i, at vi med Maastricht-Traktaten blev kastet ud i et meget forhastet arbejde, men det var jo, fordi Muren faldt, mens man var i gang med regeringskonferencen. Der var nye opgaver, man var nødt til at påtage sig, der var nye problemer, der skulle løses, og derfor fik vi måske en forhastet traktat bragt på banen.

Men med denne regeringskonference har vi god tid. Vi har nationalt god tid til at forberede os, og medlemslandene vil få god tid til at forhandle om tingene. Derfor drejer det sig nu om at få en traktat forhandlet færdig, der koncentrerer sig om de områder, hvor det kun er EU, der kan have kompetencen, og få det til at fungere effektivt, samtidig med at vi også skal lave en traktat, der kan skabe forståelse i befolkningerne i alle EU-landene for, at det er vores svar på, hvordan vi kan få en fredelig og stabil udvikling på det europæiske kontinent.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er med nogen skuffelse, at jeg i dag hører hr. Kent Kirk, for jeg har ellers opfattet de signaler, der er kommet fra Det Konservative Folkeparti i løbet af den sidste måneds tid, som signaler i retning af, at De Konservative i modsætning til Venstre og CD havde erkendt, at spørgsmålet om at bevare den nationale selvbestemmelsesret i vores lande var et vigtigt spørgsmål. Man kan så forstå i dag, at det altså har været tågesnåk, for det konkrete er, at hr. Kent Kirk altså er enig med hr. Uffe Ellemann-Jensen og hr. Duetoft i, at der skal opbygges en fælles unions-, forsvars-, sikkerheds- og udenrigspolitik, at Danmark skal med i den, og at det forbehold, som er taget vedrørende det punkt, arbejder hr. Kent Kirk også for at få væk. Det er skuffende, men så må vi jo konstatere, at der ikke lå så meget i de konservative signaler; man er stadig væk på det rabiate unionstilhængerhold.

Hr. Kent Kirk påstår nu, ligesom hr. Uffe Ellemann-Jensen og andre tidligere i debatten har gjort, at forbeholdene egentlig ikke er til debat i efteråret og på regeringskonferencen. Samtidig med at man vil have forbeholdene væk, bliver man ved at påstå, at de egentlig ikke er til debat. Hvad handler det hele om? Det handler om, at man skal afskaffe det danske forbehold over for sikkerhedspolitikken, udenrigspolitikken og forsvarspolitikken. Det er det, som partierne her til højre i salen kører frem efter, men så kan de da ikke samtidig påstå, at dette